

Kontaminace DNA ve vakcínách: Co to je a proč na tom záleží?

 necenzurovanapravda.cz/2024/11/kontaminace-dna-ve-vakcinach-co-to-je-a-proc-na-tom-zalezi

9 listopadu, 2024

O kontaminaci takzvaných mRNA vakcín cizorodou DNA již informovalo více vědců, ale veřejně se jen málo ví o tom, jaké důsledky může mít aplikace takových přípravků.

Vedoucí výzkumu CHD Karl Jablonowski vysvětluje, co to je a proč tato kontaminace vyvolává zdravotní problémy.

Starší mediální ověřovatelé a regulační orgány po celém světě opakovaně tvrdí, že kontaminace DNA ve vakcínách – a zejména ve vakcínách mRNA COVID-19 – nepředstavuje pro příjemce vakcín žádné riziko.

Někteří zašli tak daleko, že tvrdí, že obavy vznesené v souvislosti s tímto problémem bezpočtu výzkumníků jsou nepodložené, dezinformace a konspirační teorie.

Připouštějí, že jak starší vakcíny, tak novější vakcíny mRNA mohou obsahovat zbytkovou DNA zbylou z výrobního procesu, ale říkají, že zbytková DNA je „očekávána a považována za bezpečnou,“ a že existují regulační kroky, aby se zajistilo, že se vyskytuje pouze v omezeném množství.

Americký úřad pro potraviny a léčiva (FDA) odmítl obavy zveřejněné v Journal of Anorganic Biochemistry ohledně fragmentů DNA HPV (lidského papilomaviru) nalezených v produktech, jako je vakcína Gardasil HPV společnosti Merck.

Agentura tvrdí, že úlomky nejsou kontaminanty a nepředstavují riziko nebo bezpečnostní faktor.

Australský úřad pro terapeutické zboží minulý měsíc vydal prohlášení, že nedávné studie tvrdící, že vakcíny mRNA jsou kontaminovány nadměrným množstvím DNA, postrádají vědeckou přesnost, a že reziduální DNA je v biotechnologických produktech tak jako tak již dlouhou dobu.

Australští regulátoři zdůraznili, že „výhody očkování daleko převyšují potenciální rizika.“

Ale někteří vědci – včetně Karla Jablonowského, Ph.D., vedoucího výzkumného pracovníka z Children's Health Defense, který hovořil s The Defender – tvrdí, že zbytková DNA ve vakcínách by neměla být bagatelizována.

Jablonowski řekl, že tato rizika, která z kontaminace pramení, jsou již dlouho přítomna v mnoha existujících vakcínách, ale jsou ještě větší ve vakcínách mRNA. Prostřednictvím lipidových nanočástic obsažených v injekcích mRNA mají fragmenty DNA otevřený průchod ke každé membráně ve vašem těle.

Proč dochází ke kontaminaci DNA?

„Biologie je složitá,“ řekl Jablonowski The Defender. „Nic v ní není velmi čisté, takže ve všem jsou kontaminace.“

Řekl, že existují problémy s kontaminanty ve vakcínách od doby, co časopis Pediatrics popsal jako „První moderní lékařskou katastrofu,“ když zemřelo 13 dětí, kterým byl podán kontaminovaný antitoxin proti záškrtu.

„Dnes se vakcíny vyrábějí několika různými způsoby, ale živé buňky hrají roli při výrobě většiny vakcín,“ vysvětlil Jablonowski. Vakcíny obvykle fungují tak, že do těla zavedou oslabené bakterie nebo viry nebo jejich části – často s adjuvans pro zesílení jejich účinku – a spustí imunitní odpověď.

Viry potřebují ke svému růstu živé buňky, takže virové vakcíny používají ve výrobním procesu nějaký druh živé buňky. Viry mohou být pěstovány například v bakteriích, kvasinkách, zvířecích nebo lidských fetálních buňkách.

Tato DNA v těchto buňkách je typicky zničena nebo fragmentována v procesu výroby vakcíny. Proces však nemusí eliminovat vše – některé zbytky fragmentované DNA mohou zůstat přítomny.

Pro mRNA vakcíny COVID-19 se používal jiný proces. Namísto zavedení virového proteinu zavedli messenger RNA, která trénuje buňky, aby produkovaly spike protein SARS-CoV-2 a imunitní systém tento protein rozpozná a produkuje protilátky.

Vakcíny proti COVID-19 používaly enzym produkující RNA – RNA polymerázu – která využívá templát DNA k syntéze RNA v laboratorním procesu zvaném „in vitro transkripce.“

DNA použitá v procesu musí být nejprve amplifikována. Výrobci vakcín jako Pfizer amplifikovali DNA pro vakcínu pomocí plazmidu.

Plazmidy jsou malé kruhové kousky DNA, které sídlí v bakteriích a reprodukuje se, když se bakterie rozmnožují. Pro vakcíny COVID-19 použili E. coli, běžně používanou bakterii při výrobě vakcín, pro rychlou amplifikaci.

Tento templát DNA přichází s dalším rizikem, protože DNA plazmidu použitého k vytvoření templátu musí být z vakcíny odstraněna, než může být injikována lidem.

Kevin McKernan, výzkumník, který jako první identifikoval DNA ve vakcínách proti COVID-19, zjistil, že se výrobci vakcín pokoušeli této DNA zbavit tím, že ji „žvýkali enzymem“ zvaným deoxyribonukleáza nebo DNáza, který rozkládá DNA.

Nepodařilo se jim ji však zcela odstranit.

Jaká jsou potenciální nebezpečí?

O potenciálních rizicích reziduální DNA ve vakcínách se podle Světové zdravotnické organizace (WHO) diskutovalo po desetiletí bez vyřešení. Někteří vědci tvrdí, že zbytek DNA je inertní. Jiní tvrdí, že jde o důležitý rizikový faktor, který může být onkogenní – způsobující rakovinu – nebo infekční.

„Imunitní systém, delikátní systém senzorů, má práh pro to, kolik cizího materiálu může tolerovat v těle,“ řekl Jablonowski. Když je DNA přítomna mimo buňky a v krevním řečišti, může vyvolat silnou imunitní reakci – nazývanou interferonová reakce – která bude agresivně vyhledávat škodlivý patogen.

To může vytvořit přehnanou odpověď imunitního systému, která by mohla být vektorem pro autoimunitní problémy související s kontaminací vakcínou.

Například patolog a odborník na detekci molekulárních genů Sin Hang Lee identifikoval zbytkovou RNA v HPV vakcíně Gardasil, kterou testoval na fragment DNA poté, co se u 13leté dívky vyvinula akutní juvenilní revmatoidní artritida, jak uvedla Maryanne Demasi, Ph.D.

Ve vakcíně Gardasil Lee našel přítomnou HPV DNA pevně navázanou na hliníkové adjuvans. V důsledku toho se snadno nerozbije, jak by měla. Lee se domníval, že imunitní buňky, jako jsou makrofágy, které jsou nabitě hliníkovým adjuvans, cestují z místa vpichu přes krev do různých orgánů.

Podle Demasiho může HPV DNA, která je navázána na adjuvans, způsobit chronické imunitní zánětlivé reakce, které u některých lidí vedou k autoimunitním stavům.

Jablonowski řekl, že mRNA vakcíny představují nový a vážnější problém. To proto, že před zavedením vakcíny mRNA neměla cizí DNA žádný mechanismus, jak se dostat dovnitř buňky. Lipidové nanočástice to však umožňují.

„Odpovídající množství cizí DNA uvnitř buňky je nulové,“ řekl Jablonowski.

„Cizí DNA by však mohla způsobit onemocnění buněk, narušit regulaci, a pokud je DNA přítomna při buněčném dělení, mohla by se dostat do jádra a vytvořit řadu problémů,“ řekl.

Někteří výzkumníci tvrdili, že existují důkazy, že tato kontaminující DNA by mohla souviset s rostoucí mírou rakoviny.

Co říkají regulátoři?

„V roce 1985 FDA stanovila horní hranici 10 pikogramů na dávku. V roce 1987 WHO zvýšila svůj doporučený limit na 100 pikogramů a poté jej opět zvýšila na 10 nanogramů (tj. 100krát více), což je limit nyní přijatý FDA,“ uvedl Demasi.

Výzkumníci jako Lee a McKernan říkají v případě Gardasilu, že tento limit nenabízí adekvátní ochranu, protože HPV DNA může být obtížné detekovat, když se váže na adjuvans.

Jablonowski řekl, že když byl tento práh stanoven, regulační orgány pouze zvažovaly, kolik zbytkové DNA by mohlo být v krevním řečišti z vakcín, protože v té době neexistoval mechanismus, kterým by se DNA dostala do buňky.

Ale s mRNA vakcínami může tento práh pravděpodobně představovat vážné nebezpečí.

Proč se kontaminace DNA stala tak kontroverzní?

Výzkumníci a vědci mají obavy z DNA kontaminantů ve vakcínách po celá desetiletí. Minulý rok však výzkumník genomiky McKernan oznámil, že zjistil, že vakcína Pfizer COVID-19 je kontaminována plazmidovou DNA, která by neměla být přítomna ve vakcíně mRNA.

Řekl, že to vyvolává obavy, že plazmidová DNA by mohla u některých příjemců vakcíny vést k rakovině nebo autoimunitním problémům.

Poté, co McKernanova laboratoř zveřejnila svá zjištění a další výzkumníci je potvrdili, Health Canada také potvrdila, že vakcína Pfizer obsahuje tuto DNA.

McKernan také uvedl, že Pfizer tyto informace před regulátory zatajil. Ve výrobním procesu pro klinické zkoušky léku použila společnost Pfizer spíše testování PCR než plazmidovou DNA, kterou později použila pro hromadnou výrobu.

Takže první verze léku – na jejímž základě bylo uděleno povolení k nouzovému použití FDA – neobsahovala DNA.

Později se ukázalo, že vakcíny Moderna používaly stejnou výrobní metodu, takže mRNA vakcíny Moderna byly také kontaminovány zbytkem DNA.

Tato záležitost se rychle zpolitizovala a ti, kteří tvrdí, že vakcíny jsou „bezpečné a účinné,“ nazývají tato tvrzení dezinformacemi a konspirační teorií, přezdívanou „brána plazmidu.“

Kritici vakcín proti COVID-19, jako floridský generál Joseph A. Ladapo, vyzvali regulační orgány, aby se problémem zabývaly.

FDA v dopise s odpovědí uvedla, že „na základě důkladného posouzení celého výrobního procesu je FDA přesvědčena o kvalitě, bezpečnosti a účinnosti vakcín COVID-19.“

Agentura však nepředložila žádný z důkazů, na kterých tento závěr založila.

Dr. Paul Offit, ředitel Vaccine Education Center v Dětské nemocnici ve Filadelfii, který slouží v poradním výboru FDA pro vakcíny COVID – a který je sám vynálezcem vakcíny a držitelem patentu na RotaTeq, rotavirovou vakcínu doporučenou pro univerzální použití u

kojenců z Centra pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC) — ve videu na YouTube odmítli obavy vznesené MeKernanem, Ladapem a dalšími.

Řekl, že je možné, že ve vakcínách jsou fragmenty DNA, ale že je nemožné, aby fragmenty DNA vstoupily do lidských buněk nebo způsobily onemocnění.

Jablonowski řekl, že aby mělo Offitovo vysvětlení smysl, biologie by musela být velmi jednoduchá a přímočará. Ale není, řekl. „Biologie je opravdu chaotická a téměř vždy existují výjimky.“

„Imunitní systém je druhý nejsložitější systém a je toho hodně, co o něm nevíme,“ dodal.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 17 Průměrně: 5]